

RÉFI JÁNOS

(Caspar David Friedrich: Holdfelkelte a tengerénél)

*A tenger mélykék.
Lágy ezüst a hold.
Violák a könnyű fellegek.
A bánat széttép.
Szívemig hatolt.
Más szerelme, csókja kell neked.*

*Az élet álom,
avagy ébredés?
Fellegárba öltözik a hold.
Karom kitárom:
jöjj csak, szenvedés.
Mezítelen testem átkarold.*

*A tenger ólom.
Mályvaszín az ég.
Szép sugár, aranyba tündököld.
Beburkolózom.
Mára épp elég.
Ölébe hív jó anyám, a föld.*

(Henri Rousseau: Alvó cigányleány)

*Töretlen éj. A lány magába mélyedt.
Fehér a hold, nem látni ily fehéret.
Nyugalma mély. A vállánál motozván
erre tévedt, hatalmas hímoroszlán.*

*Sárga szeme a lány arcába révedt.
Nem látott még bőrénél feketébbet.
Nem bántja őt, csak csendesen szagolgat.
Az éjszakába 'árnyuk összeolvadt.*

*A lány botját a jobb kezébe fogja.
Vetett ágya: dűnék futóhomokja.
Ha felébredne, megrémülne nyilván.
Holdfény játszik hathúros mandolinján.*

*Az oroszlán robusztus, barna teste
fölé hajol. Oly rendkívüli este.
Tán továbbmegy és puha macskalába
nyomot se hagy a sivatag porába'.*

(Harmensz van Rijn Rembrandt: Önarckép, 1661)

*Megvénültem. Mögöttem az élet.
Oly sok képet megfestettem már,
keresem még mindig: mi a lényeg?
Tudom, órám lassan körbejár,*

*s elnyűtt testem fárad egyre jobban,
és az ecset ólomsúly-nehéz.
Bajaimmal telve, megrakottan
nem adja fel még a szem s a kéz.*

*Életemnek sója, lángja, hője:
vénségemre már csak ez maradt.
Nehéz vászon fehér lepedője
színesedik kezeim alatt.*

*Eltűntek a szerelmek, a vágyak,
hiúságom sem maradt velem.
Csak az Isten tartott meg magának
s irányítja reszkető kezem.*

*Tehetségem, erőm tőle kaptam.
Hogy köszönjem mindezt meg neki?
Festő voltam mindég, s az maradtam.
Munkálkodom, amíg engedi.*

W. S. képzeletbeli epigrammája

*Ne várjatok. Véget ért a játék.
Csillagoknak tűfokán lakom,
oly távol, hogy vissza nem találnék.
Elsüllyedt holdbéli csónakom.*

*Mint búcsúzzam? Jó volt nálatok.
A hajnal nékem nem dereng ma már.
Más e lét, e tünde-állapot:
sebes víz vagyok, futó fény sugar.*